

Skatteministeriet

12. maj 2021
J.nr. 2020 - 10034

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 133 – Forslag til Lov om ændring af dødsboskatteloven og kildeskatteloven (Indgreb mod skatteundgåelse ved overtagelse af virksomhed i virksomhedsordningen).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 23 af 26. april 2021.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere Landbrug & Fødevarer SEGES' oplæg fra ekspertmødet i Skatteudvalget den 22. april 2021, jf. L 133 – bilag 12.

Svar

SEGES bemærker overordnet, at de er enige i, at det er nødvendigt at justere reglerne, men at der efter SEGES' opfattelse er blevet strammet for meget. Præsentationen indeholder en nærmere gennemgang af særligt to punkter.

1. SEGES bemærker, at hensigten med reglerne bør være, at der i forbindelse med deloverdragelse af virksomhed til børn mv. ikke skal kunne overdrages en større skattebyrde, end der er "plads" til. Det vil sige, at gæld inkl. skattegæld ikke må være højere end handelsværdien af aktiverne.

SEGES anfører, at der med lovforslaget er foreslået en justering af gældende regler vedrørende den forholdsmæssige andel af konto for opsparet overskud, der skal indgå ved overdragelsen, ligesom der er foreslået en ny maksimeringsregel, hvorefter der ikke vil kunne overdrages en større andel af konto for opsparet overskud end den positive værdi af kapitalafkastgrundlaget. SEGES bemærker i den forbindelse, at kapitalafkastgrundlaget ikke vil blive opgjort på værdien her og nu, men derimod at der vil være tale om en blandet værdiansættelse – herunder baseret på den historiske købspris for den faste ejendom, der indgår i overdragelsen.

Kommentar

Lovforslaget ændrer den fordelingsnøgle, der skal fordele indestående på konto for opsparet overskud ved deloverdragelse, således at finansielle aktiver fremover skal indgå i fordelingsnøglen. Lovforslaget sikrer herudover, at fordelingen skal ske på baggrund af værdierne opgjort efter reglerne om kapitalafkastgrundlaget.

Herved tages der højde for den uhensigtsmæssighed, at de finansielle aktiver efter gældende regler direkte har været undtaget fra at være en del af fordelingsnøglen, hvilket har givet mulighed for spekulation i reglerne. Dernæst lægger forslaget op til, at fordelingen tager udgangspunkt i alle aktiver og passiver i virksomhedsordningen – og ikke kun aktiverne, som er tilfældet i dag.

Endelig foreslås en maksimeringsregel, der skal sørge for, at erhververen ikke kan overtage et indestående på konto for opsparet overskud, der er større end den positive værdi af kapitalafkastgrundlaget, der henføres til den pågældende virksomhed. Der kan således ikke overtages en skatteforpligtelse, der overstiger aktiverne fratrukket gæld mv. Maksimeringsreglen medfører, at der reelt skal betales mere for virksomheden i forbindelse med overdragelsen, men det afspejler, at den latente skatteforpligtelse, der følger med virksomheden, tilsvarende er lavere. Der kan supplerende henvises til SAU L 133 – svar på spm. 8, hvor der er en uddybende forklaring af maksimeringsreglen.

Det bemærkes, at der er taget udgangspunkt i værdierne opgjort efter reglerne om kapitalafkastgrundlaget ved opgørelsen af fordelingsnøglen og maksimeringsreglen, idet der er tale om en værdiansættelse som både de selvstændigt erhvervsdrivende og skattemyndighederne allerede kender.

2. SEGES mener, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at virkningstidspunktet er fremsættelsestidspunktet den 22. december 2020. SEGES anfører, at der allerede var planlagt handler med bindende aftaler den 1. januar 2021, og at der ikke var en reel mulighed for virksomhedsejerne til at tage højde for de foreslåede nye regler.

SEGES foreslår, at ikrafttrædelsestidspunktet udsættes, og hvis dette ikke sker, at der indføres regler, hvorefter parterne kan ændre eller træde tilbage fra aftalerne.

Kommentar

Der kan henvises til SAU L 133 – svar på spm. 16, hvor der nærmere redegøres for mulighederne efter de gældende regler i forhold til skatteforbehold og omgørelse.

Særligt i forhold til omgørelse bemærkes, at det beror på en konkret vurdering af den indgåede aftale, om omgørelse er mulig, hvor det bl.a. er en betingelse, at dispositionen ikke i overvejende grad må have været båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter.

Jeg mener ikke, at der herudover bør indføres særlige regler, der medfører, at aftaler, der er indgået den 22. december 2020 eller senere, og som måtte vise sig at have utilsigtede skattemæssige konsekvenser for de involverede parter, generelt bør kunne annulleres eller omgøres.